

Sobota 34. týždňa

Lk 21,34-36

Pred tvárou Ježiša
Mať oblečené čisté rúcho

Sv. Bernard horlivo pracoval na obrátení hriešnikov. Nebál sa navštíviť ani rôzne pohostinstvá a iné miesta, kde sa schádzali hriešni ľudia. Raz tak hral so svojimi priateľmi v jednom podniku biliard. Tu jeden z nich položil otázku. Čo by ste robili, keby Vám Boh teraz zjavil, že za jednu hodinu zomriete? Odpovedali rôzne. Jeden by sa išiel rýchlo vyspovedať, ďalší vrátiť čo ukradol, iný sa zmieriť a rozlúčiť so svojou rodinou... Keď už všetci odpovedali, zvedavo sa obrátili sa na Bernarda. Čo by si robil ty? Bernard odpovedal: Pokojne by som hral ďalej biliard.

Čoskoro začíname Advent, príchod Ježiša Krista. Toto obdobie má nielen pripomenúť, že Ježiš prišiel do Betlehema, ale predovšetkým naše očakávanie druhého Ježišovho príchodu. Príchodu Krista Kráľa. Aj dnes nás vyzýva:

„Preto bdejte celý čas a modlite sa, aby ste mohli uniknúť všetkému tomu, čo má prísť, a postaviť sa pred Syna človeka“ (Lk 21, 36).

Očakávať stretnutie s Pánom, to nie niečo strnulé, niečo, čo by nás ubíjalo. To neznamená žiť v strachu. Naopak. Kto žije tak, že je pripravený na stretnutie s Bohom, žije pokojným a radostným životom. Lebo má to, čo je nevyhnutné pre pokojamilovný život – čisté svedomie. Človek majúci čisté svedomie žije v zhode a v priateľstve s Bohom i ľuďmi okolo. Kto neokráda, neohovára, neklame, kto sa vie podeliť, svätí nedele a sviatky, pristupuje k sviatostiam ... stručnejšie povedané, kto dáva Bohu, čo je Božie, človeku, čo patrí človeku a sebe, čo vyžaduje zdravie tela i duše, ten je pripravený na stretnutie s Bohom. Má zažatú lampu, teda v jeho srdci je svetlo Božej milosti.

Náš život je plný stretnutí. Smrť sa nám z bežného života javí ako osamotenosť, ako pretrhnutie všetkých zväzkov, priateľstiev, známostí. Ale evanjelium hovorí inakšie. V ňom čítame o veľkom, novom stretnutí s Pánom, ktoré má slávnostnú atmosféru. Preto „novom“ stretnutí, pretože je to stretnutie s Ježišom, osobou, ktorú sme na vlastné oči ešte nevideli, ale s ktorou sme pomocou našej viery už dávno v styku. Teda človek žijúci podľa evanjelia, človek žijúci s čistým svedomím sa má a môže tešiť, že v smrti nebude hodený akoby do samoty, lebo vtedy, opustí všetkých preto, aby sa stretol s Ježišom, v ktorom nájde plnosť pokoja a šťastia. Nato, aby sme mohli vstúpiť do stretnutia s Ježišom, potrebujeme mať svadobné šaty. Inak budeme vyhodení za dvere, kde bude plač a škripanie zubami. Znakom týchto šiat je naša krstná košielka, ktorú sme prijali pri krste. Boli sme vtedy očistení od všetkých

hriechov a stali sme sa Božími deťmi. Pripomínajme si tento deň. Je to deň našich narodením, keď sme sa zrodili pre nebo. Brat, sestra! Keď si dostal toto rúcho, krstiteľ ti povedal slová: „...stal si sa novým stvorením a obliekol si sa v Krista. Toto biele rúcho nech ti je znakom tejto hodnosti. Tvoji rodičia a príbuzní budú ti pomáhať slovom a príkladom, aby si ho priniesol nepoškvrnené do života večného.“¹ V živote sme však ako deti, často padli do kaluže, preto tu máme sviatosť zmierenia. Neodkladáme aj my niekedy pokánie? Pripravme sa preto na prijatie do svadobnej siene už teraz. Sme pripravení na hodinu, o ktorej čase nemáme ani potuchy?

Ak by nám Boh zjavil hodinu našej smrti, zostali by sme pokojní ako sv. Bernard? Ak sme pripravení, tak áno. Ak nie, tak sa skúsme zamyslieť nad svojím prístupom k zmiereniu s Bohom. Dajme si dnes predsavzatie, že vždy ak budeme na duši cítiť, že sme ťažkým hriechom urazili Boha, budeme sa snažiť pri najbližšej príležitosti sa s ním aj zmieriť. Ježišova výzva: „**Bdejte...!**“ (Mk 13,35) smerovala nielen k učeníkom, ale aj k nám.

Amen

¹ Ordo baptismi, s. 47.
